

Motto:

„Mă îngrijorează enorm, încotro se rostogolește această lume scrântită, sărită de pe axul firescului și normalității... Atunci când Franța a generat și cunoscut pe propria piele ororile unui iacobism robespierian, a încetat să mai fie o națiune măreață, pe placul lui Dumnezeu.”

Alain Delon, interviu la RAI 3/ 2019



Pandemia de covid-19 a dat peste cap datele geopolitice de-a lungul planetei. Acuzațiile reciproce privind originea virusului au creat noi tensiuni între SUA și China, iar organismele cu vocative internaționale OMS, ONU, UE și-au arătat limitele și lipsuri grave în gestionarea pandemiei și a crizei sanitare ce i-a urmat. În paralel, pandemia a declanșat un adevărat război informațional între SUA și China, care s-a suprapus pe un război comercial și al devizelor, existent deja între cele două superputeri. Pandemia a dat o lecție geopolitică întregii lumi, fiind considerată drept o „surpriză strategică”, anunțând apariția „geopoliticii izolării” și intrarea în era „populismului global”, fie că vorbim de perioada când administrația Trump conducea destinele SUA, fie că ne referim la Rusia lui Putin, trecând prin BREXIT-ul lui Boris Jonson, populismul autocratului Erdogan, ori al premierului indian, Mori, fără a uita de extremele drepte europene. Un fapt politic major al crizei și „geopoliticii izolării”, îl constituie reînnoirea în primul rând la dezbaterea publică privind problema frontierelor, a libertății totale de circulație a persoanelor, mărfurilor și a modului de reglementare unitară a schimburilor comerciale și a pieței muncii. Pandemia departe de a se încheia, este prezentată de către experți drept preludiul la apariția de noi pandemii care vor lovi umanitatea: de rujeolă, Ebola etc. Deși ora bilanțului actualei pandemii nu a sosit, iar întrebările formulate pe parcursul crizei sanitare și economice au rămas fără răspuns, totuși evaluările efectuate la nivelul instituțiilor europene cu atribuțiuni specifice, au relevat o serie de disfuncționalități grave și vulnerabilități ale sistemului sanitar european de care se fac vinovate anumite persoane care nici până în prezent nu au răspuns pentru aceste atingeri la securitatea sanitară a cetățenilor europeni.

Generația Identitară

- o nouă provocare geopolitică

Este o mișcare politică de extremă dreapta, creată în 2012 mai întâi în Franța, pentru ca apoi să câștige adepți în majoritate țărilor UE, inclusiv în SUA unde este considerată de media ca fiind: „o mișcare a albilor naționaliști, neofascistă și islamofobă”, care își propune înlocuirea actualei clase politice cu tineri patrioți, militanți activ și apărători ai moștenirii creștine, identității culturale și tradițiilor popoarelor, în fața tăvălugului globalizării. Moștenitoarea „Tineretului Identitar” (2002) care a organizat un atentat la adresa lui Jaques Chirac și a „Tineretului altfel” (2009), mișcarea este cunoscută pentru ocuparea în 2012 a șantierului de construcții a celei mai mari moschei din Franța (la Potiers). Din 2016, mișcarea și-a dobândit autonomia, devenind „Identitarii”. Twitter a închis mai multe conturi asociate Generației Identitare și cele ale „Apăr Europa” și ale principalilor conducători ai mișcării. În Franța mișcarea a organizat mai multe acțiuni violente anti-migrație, culminând cu incendierea și atacarea taberei de refugiați de la Calais (unde erau găzduiți 100.000 maghrebini) care așteptau trimiterea spre Marea Britanie, iar recent, (29.01.2021) au organizat acțiuni similare la frontierele cu Spania și Italia, fapt ce l-a determinat pe ministrul francez de interne, Gerard Darmanin să ceară serviciilor de informații elemente care să permită dizolvarea legală a mișcării considerată o amenințare serioasă la adresa securității naționale. Generația Identitară europeană întreține legături și organizează reuniuni periodice cu organizații similare ale albilor din SUA (Traditional Youth Network și American Freedom Party) cu cele din Germania, Italia, Polonia, Austria, Ungaria și Danemarca. Recent, Securitatea Internă a SUA, condusă de hispanicul Alejandro Mayoras a declarat că: „cea mai mare amenințare la adresa securității SUA este terorismul intern, reprezentat de susținătorii ex. președintelui Trump, care nu vor scăpa nepedepsiți pentru luarea cu asalt a Congresului american, la 6 ianuarie 2021”. În România clasa politică odată ajunsă la butoanele puterii, indiferent de coloratura ideologică, continuă vechile metehne de a promova în demnități publice centrale și locale, personaje mediocre ca nivel de cultură generală și profesională care se identifică cu apropiații clientelei politice, meritocrația fiind înlocuită cu parazitismul bugetar, fapt ce afectează serios dezvoltarea durabilă și vizionară a țării. De aceea, cred că 2021 va fi marcat de revolte și proteste de stradă atât în țara noastră, dar și la nivel european, în ciuda măsurilor de restricționare a manifestațiilor luate de autorități sub pretextul menținerii sub control a pandemiei, tineretul studențesc ar putea reedita mișcările revendicative care au debutat în Franța în 1968 și s-au răspândit rapid la nivelul Europei Occidentale, zguduind din temelii modul de organizare spirituală și economică a societății, tot la fel pe fondul adâncirii inegalităților sociale, sărăciei, șomajului, războiului rece. Să nu uităm că, rețelele de socializare sprijinite de noile tehnologii care au revoluționat comunicațiile la nivel planetar, vor contribui decisiv la mobilizarea tineretului și la creșterea gradului de radicalizare a manifestațiilor de protest.

Concluzii, învățăminte și informații de ultimă oră, necenzurate:

- Criza sanitară a adus unele progrese în modul de management al spitalelor în colaborare cu administrația publică, firmele farmaceutice și armata; - Medicii s-au deprins în a trata mai eficient diversele boli folosind mai mult anticoagulantele și o oxigenare mai puțin brutală a pacienților;
- S-au înregistrat progrese în cercetarea medicală realizându-se markere biologice care semnalează din timp cazurile grave și în folosirea IA pentru decodarea în timp real a imaginilor scanate;
- Vaccinurile s-au produs mai repede decât era prevăzut și în cantități satisfăcătoare; - Guvernele, prin administrațiile centrale și locale, au dobândit o anumită experiență în organizarea măsurilor de izolare selectivă mai puțin paralizantă economic și social și dispun de stocuri suficiente de materiale preventive (măști, teste, vaccinuri etc) pentru populație;
- Începând cu 2020, anul debutului pandemiei, am asistat la un proces îngrijorător de limitare a democrației occidentale, multe țări trecând de la o „democrație totală” la o „democrație slăbită” (Franța, Germania, Italia, Belgia, SUA), iar la nivel global asistăm la o combinație între regimuri hibride cu cele autoritare), îndeosebi în: Rusia, China, Turcia, Algeria, Orientul Mijlociu. Potrivit raportului anual al „The Economist Unit”, numai 8,4% din populația planetei trăiește într-o democrație deplină (Norvegia), restul în patru tipuri de regimuri: cu democrație deplină, cu

democrație slăbită, hibride și regimuri autoritare. Raportul analizează 165 state și are la bază drept criterii de evaluare: procesul electoral, pluralismul politic, libertățile civice, funcționarea guvernului, participarea politică și culturală. - Marile descoperiri de zăcăminte de gaze și petrol din Marea Mediterană de către Egipt și Israel, vor schimba geopolitica zonei Orientului Mijlociu, care se va transforma într-un hub energetic inclusiv pentru Africa de Nord. Ambițiile egiptene și israeliene în Mediterana ar putea deveni convergente (cum a fost în perioada lui Mubarak) ori se vor transforma în noi rivalități care vor tensiona și mai mult stabilitatea și securitatea regiunii, un rol important avându-l maniera în care Franța (care sprijină Egiptul) și SUA (care este legată de Israel printr-un parteneriat strategic din timpul administrației Trump), reușesc să-și armonizeze interesele geopolitice și geoeconomice. De reținut că, astăzi Egiptul produce 6,6 miliarde mc de gaz/ zi în creștere cu 30% față de 2016, iar rezervele descoperite de către compania italiană Eni în zona Zohr se cifrează la 850 m.c, în apele adânci ale estului Mediteranei, la 170km de coastele egiptene, întinderea câmpului fiind de 100km pătrați. Ipocrizia liderilor europeni și nu numai este fără limită atunci când este vorba de interesele lor naționale, exemplul președintelui Macron fiind edificator, atunci când în plină criză sanitară a organizat la 7 decembrie 2020, vizita oficială a președintelui Abdel Fattah al SISI, acordându-i o atenție specială în ciuda opoziției egiptene și a unor ONG-uri care acuză pe fostul mareșal de crime politice și de instaurarea unui regim autoritar în Egipt. Interesele franceze au fost superioare, astfel că între cele două state s-a încheiat un parteneriat strategic care acoperă domeniile: energetic, infrastructură, economic-comercial, militar și de combatere a terorismului. O atitudine similară a fost adoptată de cancelarul german, Angela Merkel în privința acordului comercial semnat de UE cu China în decembrie 2020, ori de apărarea ferma a realizării proiectului energetic cu Rusia, Nord Stream 2, în ciuda opoziției unor lideri europeni și a presiunilor și amenințărilor formulate atât de administrația TRUMP, cât și de administrația Biden. Am putea concluziona că ipocrizia celor puternici a devenit pentru ei o virtute, deci am putea parafraza: „Ipocriți din toate țările uniți-vă în confreria minciunii și manipulării, pentru a conduce destinele omenirii în cadrul Noii Ordini Mondiale”. - O amenințare gravă la adresa securității omenirii și a planetei o constituie falsul datelor numerice infectate sau produse de I.A. De exemplu, cum ar fi că într-un discurs sau într-un comunicat „prelucrat” prin „imitarea vocii”, s-ar anunța că președintele american, sau oricare lider al unei mari puteri nucleare, ar declara că: „țara sa este ținta unui atac nuclear, chimic sau bacteriologic”. Care ar fi efectele asupra populației proprii sau la nivel mondial? Problema centrală a datelor false, infectate voluntar în spațiul de colectare este extrem de sensibilă, întrucât, I.A. are capacitatea imitării de o calitate surprinzătoare a vocii, astfel că devine imposibil de a fi deosebită de cea reală. Drept urmare, spațiul cibernetic este considerat de NATO ca un spațiu de operații cu același titlu ca cel aerian, terestru, maritim, spațial, fapt pentru care s-a întocmit Ghidul NATO de securitate, iar Darpa (Agenția Americană de Dezvoltare a Tehnologiilor Apărării) a dezvoltat un program de securitate cibernetică care dispune de mijloace autonome de inspecție și de detectare automată a vulnerabilităților informatice. Potrivit ziaristului francez, Thierry Berhier, specialist în I.A. „proliferarea datelor false create de I.A., are un impact puternic asupra ecosistemului nostru interconectat, producând puternice turbulențe pe termen scurt și mediu, la care se adaugă și riscul deturnării voluntare sau de punere în rezonanță a sistemelor autonome pentru a avea certitudinea că, o creștere necesară în putere a I.A., se va efectua fără pagube colaterale”. Elon Musk care participă la proiectul global al I.A. și care are o viziune privilegiată privind pericolele și amenințările I.A., preciza: „O I.A. dispunând de o formă a conștiinței propriilor sale acțiuni, poate ajunge să pună într-un plan preferențial propriile alegeri în detrimentul intereselor umane și să se angajeze în mod deliberat spre un raport de forță și de conflict”. -Grupul de firme de armament, Kalashnikov a construit o dronă kamikaze numită Kyb care poate transporta o încărcătură explozivă de 3kg, concepută să se infiltreze în „liniște” în apărarea inamică și să distrugă țintele, având o viteză de croazieră de 80- 130 km/h și o autonomie de 30 de minute, iar armata americană testează o armă cu micro-unde pentru a opri amenințarea dronelor asupra bazelor sale. Având în față acest tablou, chiar dacă este incomplet, al noilor tehnologii aflate sub influența și controlul I.A., cred că România ar putea performa în acest domeniu întrucât dispune deja de resurse

umane de excepție, nefiind nevoie decât de guvernanți care să lucreze pentru viitorul acestei națiuni, să aibă o viziune clară privind dezvoltarea durabilă a țării, alocând fonduri importante pentru dezvoltarea economiei numerice și lansarea unor programe de investiții în I.A și industria roboților cu aplicații civile și militare. – Din surse diplomatice de încredere rezultă că la 25.02.2021, au început negocieri semi-oficiale între Israel, Arabia Saudita, Emiratele Arabe Unite, Bahrein, pentru crearea unei alianțe de apărare și securitate după modelul NATO, pentru a face față unui inamic comun Iranul. Ideea a fost lansată de președintele Donald Trump, la 21.06.2017, cu ocazia vizitei oficiale la RYAD, când a botezat această construcție de securitate în zona Orientului Mijlociu Extins, „NATO ARAB” (The Middle East Strategic Alliance- MESA), prilej cu care a reafirmat poziția sa critică față de NATO care este considerată o alianță politico-militară învechită în care SUA analizează serios dacă va mai face parte din ea. În schimb președintele Trump asigură că noua structură inovantă de securitate se va bucura de totalul sprijin american.

Este interesant că oficializarea negocierilor menționate se face în momentul în care media americană și nu numai dezbate efectele în plan politico-diplomatic și militar ale dezvoltărilor cuprinse în recentul raport CIA deklasificat în care prințul moștenitor al Arabiei Saudite, Mohamed Ben Salmane este acuzat de legătura directă cu asasinarea ziaristului saudit Khashoggi, care a fost tranșat în bucăți în incinta consulatului saudit din Turcia (Istanbul), la 2.10.2018 și în contextul instabilității politice din Israel (care în ultimii ani a avut parte de patru demisii și formări de noi guverne) care se pregătește de alegeri anticipate. Este interesant că nici președintele Trump și nici președintele Biden nu a dispus aplicarea de sancțiuni împotriva Arabiei Saudite pentru implicarea în acest asasinat politic, așa cum s-a propus împotriva Rusiei în cazul Navalnîi. Aceeași atitudine ipocrită a dublei măsuri a afișat-o și UE, inclusiv în privința teroriștilor aparținând Arabiei Saudite, care au fost implicați în atacurile de la 11 Septembrie 2001 împotriva SUA.



INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

Gl.bg(r) Gheorghe Dragomir

*Independența
prin Cultură*